

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:235828

Datë: 29.11.2024

Numri i dokumentit: 06522507

C-IV.-14-7057

Paditësi:

A S nga Gjilani.

Kundër

E paditura:

N.SH “Integj”, të cilën e përfaqëson **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, rruga “Dritan Hoxha”, Lakrishte, nr.55 , Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Dr.sc.Murat Hulaj, me dt.26 nëntor 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- REFUZOHET** si e pa bazuar ankesa e ankueses, dhe **VËRTETOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit nr.GJI085-1013 i dt.22 tetor 2014 si i drejtë dhe i bazuar në ligj.
- Secila palë i bartë shpenzimet e veta gjyqësore.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me dt.17 nëntor 2014, ankuesi parashtroi ankesë kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit nr.GJI085-1013 i dt.22 tetor 2014, me të cilin i ishte refuzuar kërkesa për kompensim për paga të pa paguara për periudhën kohore prej dt.25 shtator 1990 deri me dt.01 dhjetor 2006 nga N.SH “Integj” (në likuidim). Ankuesi në ankesë ka pohuar se vendimi i AL- së është i pa bazë dhe i pa ligjshëm, pasi që i njëjti ka themeluar marrëdhënie pune me të paditurën dhe është larguar nga puna nga organi i dhunshëm serb i asaj kohe. Me anë të kërkesës ka kërkuar që ti aprovohet e njëjta për periudhën kohore 25.09.1990 deri me dt.16.06.1999 dhe jo siç ka specifikuar e paditura deri me dt.01.12.2006. Ankesës i ka bashkangjitur Kopjen e vendimit të kundërshtuar,

kopjen e kërkesës për likuidim, Kopjen e librezës së punës, Kopjen e vendimit dt.20.09.1990, Kopjen e vërtetimit nr.04/07 dt.05.01.2007, Kopjen e njoftimit për ndërprerje të marrëdhënies së punës.

E paditura e ka paraqitur mbrojtjen e saj me dt.30 qershor 2022, ku ka pohuar se vendimi i AL nuk është në kundërshtim me dispozitat ligjore dhe se AL ka bërë një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe dispozitat ligjore në fuqi janë zbatuar drejtë. Konsideron se objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimit të kundërshtuar. I njëjti nuk ka paraqitur ndonjë kërkesë në gjykatë apo ndonjë autoritet tjetër kompetent ashtu që kërkesa e tij është e parashkruar konform nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. Ka kërkuar që në bazë të dispozitave ligjore, gjykata ta refuzoj ankesën e ankueses. I ka bashkangjitur Kopjen e vendimit.

Gjykata i ka dorëzuar me dt.08 nëntor 2018, ankuesit mbrojtjen e të paditurës, duke e njoftuar se mund të paraqet kundërshtimin e tij ndaj të njëjtës.

Arsyetimi ligjor

Ankesa e ankuesit refuzohet si e papabuar dhe vërtetohet vendimi i AL.

Në bazë të nenit 2 par.4 dhe nenit 77 par.1 pika 1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76 par.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa nuk e vërtetojnë atë dhe merr Aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 par.2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se palët që pretendojnë një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësas apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa par.3 parasheh se palët që pretendojnë një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse palët e tilla dështojnë që të paraqesin apo dorëzojnë provat e tilla, atëherë vlerësohet se palët nuk kanë përmbushur barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (ei incumbit probatio qui dicit).

Gjykata gjen se neni 608 i ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989,

konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Gjykata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile lidhur me kërkesat periodike. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parasheh dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parasheh një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuar në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për pagat e papaguara të kërkuara në këtë lëndë ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD-ja ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar të pagave të pa paguara është ligjërisht e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtruesit të kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me pagat e pa paguara dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas shkresave të lëndës dhe pohimeve të vet ankuseses, i njëjti kërkesën pranë AL-së e ka parashtruar lidhur me pagat e pa paguara për periudhën kohore 25.09.1990 deri me dt.16.06.1999. Po ashtu nga shkresat e lëndës rrjedh se ankuesi kërkesën për pagat e pa paguara e ka parashtruar pranë Autoritetit të Likuidimit më dt.18 janar 2007 që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkuar.

Ankuesi ka pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit të pretenduar pas çdo muaji të kaluar për të cilët nuk i është paguar paga, kështu që afati i parashkrimit ka rrjedhur për çdo muaj

të pagave të pa paguara veç e veç. Kërkesa e ankueses për pagat e pa paguara, është parashkruar brenda afatit 3 vjeçar, ankuesja kërkesën e ka parashtruar në muajin janar 2007, që do të thotë jashtë çdo afati të paraparë ligjor.

Në këtë rast gjykata gjen se, nuk është kontestues fakti se ankuesi ka qenë punëtor i NSH-së, por nga shkresat e lëndës gjykata vie në përfundim se ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi relevante që dëshmojë se i takon kompensimi për paga të pa paguara për periudhën kohore nga dt.25.09.1990 deri me dt.16.06.1999. Ankuesi ka dorëzuar Kopjen e vendimit të kundërshtuar, kopjen e kërkesës për likuidim, Kopjen e librezës së punës, Kopjen e vendimit dt.20.09.1990, Kopjen e vërtetimit nr.04/07 dt.05.01.2007, Kopjen e njoftimit për ndërprerje të marrëdhënies së punës. Meqenëse ankuesi kishte dështuar që të dorëzoj prova të mjaftueshme në mbështetje të pretendimeve ankimore, dhe gjykata ia kishte dërguar mbrojtjen e të paditurës për përgjigje e pas kësaj ankuesi nuk i ka paraqitur kundërshtimet e tij edhe pse ka qenë i njoftuar se mund ta bëjë të njëjtën.

Nga kjo gjykata vjen në përfundim që parashtruesi i ankesës nuk i ka përmbushur kriteret themelore të ankesës. Ankuesi do të mund të dorëzonte prova relevante në mbështetje të pretendimeve të tij ankimore, siç janë dokumentet me anë të së cilave do të dëshmonte se për këtë të drejtë i është drejtuar ndonjë organi kompetent për të ndërprerë parashkrimin. Gjkata gjen se, në mungesë të dëshmive, pretendimet e ankuesit lidhur me të drejtën e tij në kompensim për paga të pa paguara për periudhën kohore 25.09.1990 deri me dt.16.06.1999, nuk janë të mbështetura në provat e nevojshme materiale dhe ka arritur afati i parashkrimit, prandaj si të tilla janë refuzuar si të pabazuara.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54 par.1 dhe 74 par.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet Gjyqësore

Në bazë të nenit 62.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, secila palë do t'i bart shpenzimet e veta procedurale. Ankuesi e ka paguar taksën gjyqësore me dt.01.02.2022.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

G j y q t a r i,
Dr.sc.Murat Hulaj
